

Nazdar ministranti!
Udělal jsem si před koncem roku malý puťák v Beskydech. Vyrazil jsem pěšky večer z nádraží a po pár kilometrech si ustlal v jednom turistickém přístřešku. Hodně foukalo, jak to na kopcích někdy bývá zvykem. Ráno počasí nebylo o moc moudřejší, kromě větru se přidal ještě deštěk, zima a mlha. Ze spacáku se mi tedy nechtělo. Ale říkal jsem si, budu aspoň na kopečkách sám...

FRANTIŠEK JAKUBEC ML.

Elektrokolo

Foto: lassedesignen, mphoto, Andrey Popov - Adobe stock

Na druhém rozcestí se mé romantické představy rozplynuly. Kromě větší skupiny, která tam byla i s malými dětmi (mají můj velký obdiv), tam byl i postarší cyklista. Na to, že všude kolem byly bahnitě turistické cesty, je tento pán velmi odvážný a určitě je velký „cyklosrdcař“, říkal jsem si. A stal se tak námětem pro dnešní článek. Tedy přesněji řečeno ne on, ale typ kola, na kterém se do tohoto nehostinného terénu vypravil. Bylo to elektrokolo. Nikdy jsem se o tento dopravní prostředek úplně nezajímal, ale tato kombinace mne zaujala.

Jak takové kolo funguje? Jak jeho pojmenování napovídá, ukrývá v sobě elektromotor. Ten ve většině případů pouze napomáhá v pohybu, potřebuje tedy ke svému provozu aktivní šlapání jezce. Motor je napájen z akumulátoru, který je umístěn buď v rámu kola, nebo na zadním nosiči. Samotné pohonné ústrojí může být umístěno v náboji zadního kola, anebo ve středové části přímo u pedálů. Případně můžeme někdy najít pohon i v náboji předního kola. Každé z těchto řešení má trochu jiné použití.

Dražší motory využívají tří různých senzorů – snímače otáček, rychlosti a tlaku na pedál. Kombinace těchto měření pak nabízí plynulý výkon elektrické asistence. U elektrolů můžete asistenci vypnout a zapínat si ji třeba jen při jízdě proti větru nebo do kopce – záleží na tom, jak se vám chce zrovna šlapat. Na řídítkách najdete ovládání elektromotoru, kde můžete nastavovat

míru pomoci a u dražších modelů si ovládání můžete propojit i s telefonem. Doma si pak kolo napíchnete na zásuvku a baterii za pár hodin dobijete.

Co se týče typů kol, na kterých najdete elektropohon, jedná se snad o všechny druhy – horská, krosová, treková, městská... Mezi zajímavostí bych asi zařadil skládací kola a také tříkolky (které využívají v kombinaci s velkou zavazadlovou skříní různé kurýři). A jak se pohybuje cena takového kola? Opět záleží samozřejmě na typu a značce. Nejlevnější najdete od cca 20 000 Kč a nejdražší stojí – třeba jako auto – bavíme se například o ceně 250 000 Kč a více. Ale takové kolo (horské) i s elektromotorem váží například neuvěřitelných 18,7 kg!

Zajímavostí je legislativní omezení výkonu – aby bylo možné elektrokolo považovat za elektrokolo (a ne třeba za skútr), nesmí elektrické ústrojí mít větší výkon než 250 W a maximální rychlost je 25 km/h. Pokud například rychlost přesáhnete – měl by se elektrický pohon sám vypnout. Na horských kolech můžete najít i výkonnější motory, ale s nimi byste se neměli vydávat do obcí. Mezi vlastnostmi elektrolů najdete i kroucí moment, který se většinou pohybuje v rozmezí 50–70 Nm.

Děda v Beskydech mi pomalu začal v mlze ujíždět mezi stromy a já se za ním pomalu plahočil dál po svých. Je super, když se dá technika využít pro dobrou věc. Věřím, že mnoho lidí by na kole nemohlo jezdit, ale díky elektropohonu se mohou vydat na různé výlety.

*

A co vy, jezdíte někdy na (elektro)kole?

